

ואת אשר איננו פה עמנו היום

The Torch Has Been Passed To A New Generation

(1) דברים כט, יג-יד

(יג) וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי פָּרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת:

(יד) כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם:

(2) דברים לא, א-ל

(א) וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לַעֲשׂוֹת וְלָבוֹא וַיִּי אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹד אֶת־הִירְדֵן הַזֶּה: (ג) יי אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לִפְנֵיךָ הוּא־יִשְׁמָד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לִפְנֵיךָ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יי: (ד) וְעִשָּׂה יי לָהֶם כֹּאֲשֶׁר עֲשָׂה לְסִיחוֹן וְלַעוֹג מַלְכֵי הָאֲמֹרִי וְלָאֲרָצִים אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: (ה) וּנְתַנֶּם יי לִפְנֵיכֶם וְעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל־הַמְצוֹה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם: (ו) חֲזֹקוּ וְאִמְצוּ אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יי אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:

(ז) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְיְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאִמְץ כִּי אִתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לַאֲבוֹתֶיךָ לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחַלְנָה אוֹתָם: (ח) וַיִּי הוּא הַהֹלֵךְ לִפְנֵיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: (ט) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יי וְאֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּצַּע מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקִּיזוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסְּפוֹת: (יא) בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת אֶת־פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: (יב) הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וְיִרְאוּ אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: (יג) וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמָדוּ לִירְאָה אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אִתְּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתְּם עֹבְרִים אֶת־הִירְדֵן שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ:

Questions:

- 1) Why is the מצוה of הקהל given here – instead of in תבוא (along with the עיבול/geri ceremony)?
- 2) Why bring the children to הקהל (ע'ראב"ע's question)
- 3) Why did משה use יהושע-terms (לא ירפך ולא יעזובך, חזק ואמץ) in talking to the people?

(יד) ויאמר יי אל-משה הן קרבו ימיך למוות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: (טו) וירא יי באהל בעמוד ענן ועמוד ענן על-פנת האהל: (טז) ויאמר יי אל-משה הנך שכב עם-אבותיך וקם העם הזה וזנהו אחריו אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-שמה בקרב וזבני והפר את-דברתי אשר פרתי אתו: (יז) וחרה אפי בו ביום-ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאאו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על-פי אין אלהי בקרפי מצאוני הרעות האלה: (יח) ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על-כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים: (יט) ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה את-בני-ישראל שיבנה בפיהם למען תהיה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: (כ) כי-אביאנו אל-האדמה אשר-נשבעתי לאבותינו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל-אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את-דברתי: (כא) והיה כיתממצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי ידעו כי ידעתי את-יצרו אשר הוא עשה היום בטום אביאנו אל-הארץ אשר נשבעתי: (כב) וכתב משה את-השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את-בני ישראל: (כג) ויצו את-יהושע בן-נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את-בני ישראל אל-הארץ אשר-נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: (כד) ויהיו ככלות משה לכתב את-דברי התורה-הזאת על-ספר עד תמם: (כה) ויצו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-יי לאמר: (כו) לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית-יי אלהיכם והיה-שם בך לעד: (כז) כי אנכי ידעתי את-מדיך ואת-ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם-יי ואף כי-אחרי מותי: (כח) הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה פם את-השמים ואת-הארץ: (כט) כי ידעתי אחרי מותי כיה-שחת תשחתון וסרתם מן-הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כיתעשו את-הרע בעיני יי להכעיסו במעשה ידיכם: (ל) וידבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי השירה הזאת עד תמם:

(3) דברים לב, מד-מו

(מד) ויבא משה וידבר את-כל-דברי השירה-הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון: (מה) ויכל משה לדבר את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל: (מו) ויאמר אלהים שימו לבבכם לכל-הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצו את-בניכם לשמור לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: (מז) כי לא-דבר רק הוא מכם כיה-הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה:

(4) שמות יז:ד

וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת וְזָרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי-מַחֲזֶה אֶמְחֶה אֶת-זְכוֹר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: